

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/133/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120215171
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120215171.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom: Mlynská dolina, 845 45 Bratislava - Karlova Ves, IČO: 47232480, proti povinnému: H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, okr. U. Q., na vymoženie 114,44 EUR s prísl., v exekúcii vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Peter Kliment, so sídlom: Sv. Cyrila a Metoda 4647/1, 955 01 Topoľčany, IČO: 43985840, pod sp. zn. 355EX 100/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/133/2020 zo dňa 15. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného zamietla.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/133/2020 zo dňa 15. mája 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 14.01.2020 domáhal od povinného vymoženia 114,44 EUR istiny s príslušenstvom na základe exekučného titulu, platobného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/50/2019 zo dňa 19.08.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.09.2019 (ďalej len „návrh na vykonanie exekúcie“ a „exekučný titul“). Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dňa 05.02.2020 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Klimenta, Sv. Cyrila a Metoda 4647/1, 955 01 Topoľčany, IČO: 43985840, ktorý vedie exekúciu pod spisovou značkou 355EX 100/20. Doručením poverenia exekútorovi sa v súlade s § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku začala exekúcia.

3. Povinný doručil súdnemu exekútorovi dňa 18.02.2020 návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (61k ods. 2 Exekučného poriadku), v ktorom žiadal o zrušenie exekúcie s odôvodnením, že pravidelne platí poplatok za rozhlas a TV v sume 4,64 EUR na adrese: 943 55, Bruty č. 229 pod svojím menom a na adrese č. 338 pod menom C. E.. K tomuto pripojil doklady SIPO na meno E. H. v počte 6 dokladov a na meno E. C. rovnako v počte 6 dokladov (ďalej len „návrh na zastavenie exekúcie“). V zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku sa k návrhu na zastavenie exekúcie vyjadril oprávnený, ktorý so zastavením exekúcie nesúhlasil. Poukázal na doklady SIPO predložené povinným pod evidenčným číslom SIPO: 8080831477, pričom sa podľa vyjadrenia oprávneného jedná o úhrady v čase pred podaním žaloby na Okresný súd Nové Zámky, ktorý vydal vykonateľný exekučný titul. Ďalej doplnil, že povinný je odberateľom elektrickej energie na adrese odberného miesta Bruty č. XXX, EIC: 24ZZS40867430003 a na adrese odberného miesta R. č. XXX. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov: platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z., ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny

v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c) citovaného zákona. Vzhľadom na to, že žalovaný (povinný) zákonom stanoveným spôsobom neoznámil a nepreukázal nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto, považoval oprávnený námietky povinného za bezdôvodné.

4. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť. Svoj záver odôvodnil tým, že exekučný titul bol vydaný dňa 19.08.2019, právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudol dňa 24.09.2019. Predmetom vymáhania je pohľadávka vo výške 114,44 EUR istiny s príslušenstvom, pričom povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie zánik dlhu žiadnym spôsobom nepreukázal. Povinný tiež nepreukázal, že v určenej 15 dňovej lehote podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom by namietal napr. skutočnosti uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, ako okolnosti, ktoré majú vplyv na vznik a existenciu vymáhanej pohľadávky. Pripomenul, že exekučný súd nemôže v exekučnom konaní vykonávať dokazovanie za účelom preukázania skutkového stavu, ktorý by predchádzal vydaniu exekučného titulu, resp. sa týka vydania exekučného titulu (napr. okolnosti vzniku a existencie práva, platnosť, či neplatnosť a obsahové náležitosti právnych úkonov vykonaných pred vydaním exekučného titulu a pod.). Úlohou exekučného súdu nie je náprava prípadných chýb v základnom konaní (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17 CoE/171/2012, zo dňa 26.07.2012). V exekučnom konaní sa poskytuje ochrana judikovanému právu. Súd tak dospel k záveru, že má riadne doložený exekučný titul v súlade s ust. § 45, § 46 Exekučného poriadku (s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti), v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnému a povinný, ktorý je zaviazaný k povinnosti, pričom povinný nepreukázal, že dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť splnil a povinný nijako neosvedčil, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu. Súd v danej veci nezistil žiadne iné dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti, spôsobili zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné (nejde o cudzí exekučný titul; exekučný titul je vydaný v Slovenskej republike), nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu).

5. Povinný dňa 04. 06. 2020 odoslal na poštovú prepravu podanie, v ktorom žiadal konajúceho vyššieho súdneho úradníka o opätovné preverenie prípadu, v ktorom vyslovil nesúhlas s vyššie konštatovaným rozhodnutím súdu. Súd toto podanie povinného podľa jeho obsahu (§ 124 CSP) posúdil ako sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/133/2020 zo dňa 15. mája 2020, keďže zákon proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka v exekučnom konaní pripúšťa výlučne sťažnosť (§ 239 CSP, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku).

6. Povinný v podanej sťažnosti uviedol, že sa opätovne odvoláva, pretože súdu predložil doklady SIPO za uhradené platby za obe odberné miesta, R. XXX a R. XXX a preto pokladá „platobný príkaz sp. zn. 9C/50/2019 za nekorektný“. Na základe týchto faktov povinný žiadal súd, aby exekučný platobný rozkaz zrušil. Tiež žiadal súd o vysvetlenie navýšenia tohto „poplatku“, keď súdny exekútor do neho požaduje uhradenie sumy 365,- EUR, ku ktorej doposiaľ neobdržal žiadne doklady. Doplnil, že požadovanú sumu vo výške 365,- EUR uhradil, o čom súdu na preukázanie tejto skutočnosti predložil poštový poukaz znejúci na sumu 365,- EUR, kde ako adresát vystupuje súdny exekútor. Žiadal súd, aby mu bola zaplatená suma vrátená, tento prípad uzavretý a aby bol poplatok RTVS na adrese Bruty 228 zrušený, nakoľko na uvedenej adrese od 01. 01. 2020 nebýva.

7. Oprávnený vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti povinného uviedol, že sťažnosť povinného nepovažuje za dôvodnú. Uviedol, že Okresný súd Nové Zámky vydal dňa 19.08.2019 platobný rozkaz, spis. zn.: 9C/50/2019, ktorým uložil povinnému, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu žalobcovi zaplatil sumu vo výške 114,44 EUR, poštovné náklady vo výške 1,45 EUR a trovy konania vo výške 16,50 EUR. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.09.2019. Súdny exekútor poukázal na účet oprávneného dňa 08.06.2020 platbu v sume 148,89 EUR, na základe čoho bola pohľadávka oprávneného v plnej miere vymožená. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 06.02.2020 vydané zo strany súdneho exekútora obsahuje oznámenie, že trovy exekúcie pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia tohto upovedomenia sú vo výške 54,- EUR (odmena

súdneho exekútora 15,- EUR + 3,- EUR DPH, náhrada paušálnych výdavkov 30,- EUR + 6,- EUR DPH) v opačnom prípade budú predbežné trovy exekúcie vo výške 108,- EUR (odmena súdneho exekútora 30,- EUR + 6,- EUR DPH, náhrada paušálnych výdavkov 60,- EUR + 12,- EUR DPH) a môžu byť aj vyššie. Oprávnený sa nevedel vyjadriť k informácii, že súdny exekútor žiadal od povinného zaplatiť sumu 365,00 EUR. Zopakoval svoje tvrdenia, že povinný je odberateľom elektrickej energie na adrese odberného miesta R. XXX, R., EIC: 24ZZS40867430003 a na adrese odberného miesta R. XXX, XXXXX R.. Vzhľadom na to, že povinný zákonom stanoveným spôsobom podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov neoznámil a nepreukázal nárok na platenie úrady len za jedno odberné miesto, považuje oprávnený námietky povinného opätovne za bezdôvodné.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti nebránia jej prejednaniu (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

15. Povinný v podanej sťažnosti závery preskúmaného rozhodnutia žiadnym spôsobom nespochybnil, pričom zopakoval svoje tvrdenia, že na podklade dokladov SIPO exekučnému súdu dostatočne preukázal, že exekučný titul nemal byť vydaný a žiadal preto o jeho zrušenie. Súd v tejto časti odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a aby neopakoval závery už raz správne vyslovené v preskúmanom rozhodnutí, svoj výklad k obrane povinného prezentovanej v podanom návrhu na zastavenie exekúcie ako aj v podanej sťažnosti obmedzil už len za účelom zdôraznenia ich správnosti. Sťažnostný súd predovšetkým zdôrazňuje, že civilné sporové konanie sa rozpadá na dva samostatné úseky, a to na konanie nachádzacie a konanie vykonávacie (exekučné). V rámci nachádzacieho konania súd rozhoduje o spore, ktorý vznikol medzi jeho účastníkmi a výsledkom jeho rozhodovacej činnosti je exekučný titul. Pokiaľ sa účastník takéhoto nachádzacieho konania domnieva, že rozhodnutie nie je správne, eventuálne spravodlivé, môže sa domáhať svojej ochrany opäť len v konaní nachádzacom (v danom prípade konanie pred Okresným súdom Nové Zámky, ktoré je vedené týmto súdom pod sp. zn. 9C/50/2019) a to využitím opravných prostriedkov (riadnych alebo mimoriadnych), ktoré mu zákon

poskytuje. Všetky námietky týkajúce sa vlastného vzťahu s oprávneným (napr. pravidelné uhrádzanie žalobou uplatneného nároku platbami SIPO), mal preto povinný možnosť namietať v základnom konaní. Pokiaľ takéto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a stane sa vykonateľným, môže sa oprávnený účastník domáhať vynútenia splnenia judikovanej povinnosti v exekučnom konaní, ktoré je však konaním samostatným. To v praxi znamená, že exekučný titul je predpokladom pre nariadenie exekúcie, nie je však predmetom prieskumu (posudzovania jeho správnosti lebo nesprávnosti) zo strany exekučného súdu. Exekučný titul potom exekučný súd nepreskúma z hľadiska jeho vecnej správnosti, keďže vykonávacie konanie je z hľadiska svojej podstaty určené výlučne na faktický výkon rozhodnutia, nie pre autoritatívne nachádzanie práva a rovnako tak nie je konaním prieskumným, či dokonca opravným (exekučný súd nie je ani súdom odvolacím, a ani dovolacím). Z týchto dôvodov preto nemohol exekučný súd vyhovieť žiadosti povinného, aby v exekučnom konaní skúmal skutočnosti vedúce k vydaniu exekučného titulu, táto úloha bola zverená súdu v základnom konaní, ktorého výsledkom je exekučný titul, ktorým je exekučný súd viazaný (§ 226 CSP). Súd poukazujúc na svoj predchádzajúci výklad zároveň dodáva, že nedisponuje ani právomocou predložený platobný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/50/2019 zo dňa 19.08.2019 zrušiť. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Tejto zásade nezodpovedá postup povinného, ktorý nepodal proti platobnému rozkazu odpor, pokiaľ s ním nesúhlasil. Pokiaľ by povinný podal odpor proti platobnému rozkazu, spor by sa preniesol pred zákonného sudcu a povinný by v následnom konaní mohol účinne uplatniť všetky prostriedky procesnej obrany proti žalovanému nároku, vrátane tých, ktoré uviedol pred exekučným súdom. Povinný možnosť podať tento procesný prostriedok (a ani iný opravný prostriedok) nevyužil a nedostatok svojej procesnej aktivity v základnom konaní sa snaží nahradiť využitím návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ktorým celkom zjavne žiada exekučný súd o preskúmanie správnosti exekučného titulu, čo je však neprípustné. Sťažnostný súd preto pri posúdení tohto prípadu vychádzal zo súdnu praxou akceptovaného názoru, ktorý zrozumiteľne vyjadril aj súd v napadnutom rozhodnutí, že pokiaľ povinný žiada súd o vecný prieskum exekučného titulu, táto jeho obrana je zjavne nedôvodná, pretože exekučný súd nemá žiadnu právomoc posudzovať správnosť záverov súdu v exekučnom titule, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu tohto súdu nepôsobí ako opravná inštancia. Túto obranu povinného proti exekúcii potom správne súd v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže úlohou exekučného súdu je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutí súdov v základnom konaní, do ktorých obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať ani ich inak preskúmať, keďže je nimi viazaný. Povinný sa do svojho postavenia dostal sám tým, že včas nehájlil svoje práva podaním odporu proti platobnému rozkazu a následne si voči oprávnenému nespĺnil povinnosť, ktorú mu súd v exekučnom titule uložil. Tomu potom zodpovedá aj miera ochrany, ktorá môže byť zo strany exekučného súdu poskytovaná povinnému a ktorá je tiež determinovaná práve týmto štádiom konania, v ktorom sa realizuje až len nútený výkon predloženého rozhodnutia súdu bez možnosti prieskumu jeho správnosti zo strany exekučného súdu. Pre exekučný súd sú potom právne významné len skutočnosti, ktoré nastali až po vydaní exekučného titulu. Povinný však v konaní netvrdil, že by pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná platobným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/50/2019 zo dňa 19.08.2019, uhradil tak, ako mu to súd uložil. Vykonanými úhradami preukazoval len to, že exekučný titul nemal byť voči nemu vydaný. Správne potom súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že povinný nepreukázal, že si voči oprávnenému dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 114,44 EUR s príslušenstvom splnil.

16. Ani skutočnosť, že sa súd nestotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia v odsekoch 14, 15, 16, kde súd obsadený vyšším súdnym úradníkom v týchto odsekoch venoval svoju pozornosť prieskumu exekučného titulu, čo je však s poukazom na vyššie uvedený výklad sťažnostného súdu v exekučnom konaní neprípustné, ani táto skutočnosť nemohla mať vplyv na závery sťažnostného súdu o nedôvodnosti obrany povinného proti vedenej exekúcii vyjadrenej v návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako aj v podanej sťažnosti akcentujúcej, že sťažnosť len proti dôvodom uznesenia v zmysle § 239 ods. 2 CSP nie je prípustná.

17. Žiadnu relevanciu vo vzťahu k posudzovaniu zákonných podmienok vedenia exekúcie sťažnostný súd nemohol pripísať ani tvrdeniu povinného, že súdny exekútor od neho požaduje nezdokladovanú sumu 365,00 EUR.

18. Súd vo všeobecnosti uvádza, že exekučné konanie je v danej veci vedené dôvodne a je to práve povinný, ktorý svojím správaním, resp. nesplnením judikovanej povinnosti riadne a včas, zapríčinil túto fázu konania, ktorej účelom je v daný okamih nielen vymoženie judikovaného nároku oprávneného (požiadavky vo výške 114,44 eur a jej príslušenstva v podobe trov súdneho konania vo výške 17,95 eur), ale aj náhrada nákladov exekučného konania oprávneného (16,50 eur za uhradený súdny poplatok) a súdneho exekútora.

19. V zmysle § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 199 Exekučného poriadku). Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty (§ 197 ods. 2 Exekučného poriadku).

20. Z upovedomenia o začatí exekúcie vydaného súdnym exekútorom dňa 06.02.2020 súd považoval za zistené, že predmetom exekúcie okrem vymoženia a trov exekúcie oprávneného vo výške 16,50 eur sú aj trovy exekúcie súdneho exekútora vo výške 54,- EUR (odmena súdneho exekútora 15,- € + 3,- € DPH, náhrada paušálnych výdavkov 30,- € + 6,- € DPH), pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia tohto upovedomenia a v predpokladanej výške 108,- EUR (odmena súdneho exekútora 30,- € + 6,- € DPH, náhrada paušálnych výdavkov 60,- € + 12,- € DPH), ak požiadavka, jej príslušenstvo, ako aj trovy exekúcie nebudú zo strany povinného uhradené do 15 dní od doručenia tohto upovedomenia. Súd po preskúmaní vyčíslenia trov súdneho exekútora v upovedomení o začatí exekúcie konštatuje, že je v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č 68/2017 Z.z. z 27. marca 2017, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“). Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky, odmena exekútora je 20% zo základu na jej určenie, t.j. v danom prípade 20% zo sumy 148,89 eur, čo predstavuje po zaokrúhlení podľa § 29 Vyhlášky sumu 30 eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10% zo základu na jej určenie, teda v posudzovanom prípade 10% zo sumy 148,89 eur, čo po zaokrúhlení predstavuje 15 eur. Podľa § 22 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%, t.j. 30,- eur. Keďže je súdny exekútor evidovaný ako platca dane z pridanej hodnoty, je potrebné jeho odmenu navýšiť o DPH. Súdny exekútor tak podľa zistení súdu pri vyčíslení svojej (predbežnej) odmeny za výkon exekučnej činnosti postupoval v súlade so zákonom.

21. Sťažnostný súd ďalej dopĺňa, že tvrdenia povinného, že súdny exekútor od neho požaduje úhradu v celkovej výške 365,- eur, nie sú podporené žiadnym dôkazným prostriedkom. Súdu ani nie je známe, z akých čiastkových nárokov by mala táto suma pozostávať, a preto ani nemohol overiť správnosť, prípadne nesprávnosť jej výpočtu. Vo všeobecnosti preto súd k týmto tvrdeniam povinného ďalej uvádza, že exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, pričom samotné vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci. V prípade nejasností ohľadom výšky vymáhanej sumy (prípadne výšky jeho odmeny), je preto potrebné, aby sa povinný obrátil priamo na konajúceho súdneho exekútora, prípadne na orgán samosprávy exekútorov (Slovenská komora exekútorov). Ak exekútor vymôže celý vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie, v zmysle § 61o ods. 1, ods. 2 Exekučného poriadku vydá upovedomenie o ukončení exekúcie, ktorého súčasťou je konečné vyúčtovanie exekučného konania, v ktorom exekútor uvedie najmä výšku vymoženej požiadavky oprávneného, výšku vymožených trov oprávneného a výšku vymožených trov exekútora. V prípade, ak podľa zistení súdneho exekútora povinný uhradí viac, než je celková suma vymáhaného nároku, je súdny exekútor povinný plnenie v časti prevyšujúcej vymáhaný nárok povinnému po ukončení exekúcie vrátiť.

22. Súd tak s prihliadnutím na aktuálne štádium konania uzatvára, že v postupe súdneho exekútora nateraz nezistil žiadne pochybenia, ktoré by súd viedli k realizácii akýchkoľvek opatrení súdu vo vzťahu k súdному exekútorovi.

23. Súd ďalej upovedomuje povinného, že pokiaľ povinný žiadal súd o zrušenie poplatku RTVS na adrese Bury XXX, túto žiadosť musí povinný adresovať priamo oprávnenému subjektu. Úlohou exekučného súdu je dohliadať na dodržanie zákonných podmienok vedenia exekúcie a nie vybavovať súkromné žiadosti povinného nesúvisiace s prejednávanou vecou.

24. Na základe zistených skutočností súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a ani nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Napadnuté rozhodnutie je tak potrebné považovať za vecne správne. Súd preto nemal inú možnosť, než postupom bez nariadenia pojednávania sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku pre jej nedôvodnosť zamietnuť, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie (I. výroková veta rozhodnutia).

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

28. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania, ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si žiadne trovy sťažnostného konania voči povinnému neuplatnil a na základe obsahu spisu súd konštatuje, že mu ani žiadne trovy v súvislosti so sťažnostným konaním nevznikli. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak účastníkovi konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy nevzniknú. Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 v spojení s § 17 CSP oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).